

Μέγας Παΐσιος: Πώς αντιμετώπισε τον πρεσβύτερο που δημιουργούσε προβλήματα στους αδελφούς

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)



Από τον βίο του αγίου Παϊσίου του Μεγάλου

Στο Μοναστήρι του **Μεγάλου Παϊσίου** ήταν ένας πρεσβύτερος ο οποίος είχε φρόνημα κοσμικό και έτσι δημιουργούσε διάφορα προβλήματα με την συμπεριφορά

του. Όταν οι άλλοι Μοναχοί ήθελαν να πάνε στον **Όσιο Παΐσιο** για να ακούσουν τους ψυχωφελείς του λόγους, πήγαινε κι αυτός μαζί τους και άκουγε τα θεία λόγια που τους έλεγε. Όμως, ο ίδιος δεν λάμβανε καμία ωφέλεια, γιατί δεν είχε καλό λογισμό και καλοπροαίρετη καρδιά.

Και έτσι όχι μόνον δεν ωφελείτο από τα λόγια του **Μεγάλου Παΐσιου**, αλλά τα κορόιδευε και με κοσμικά λόγια τα διέστρεφε.

Για τον λόγο αυτό οι Μοναχοί πήγαν αγανακτισμένοι σε έναν θεοφιλή Γέροντα και εξέφρασαν τα παράπονά του εναντίον του πρεσβύτερου. Στην συνέχεια ο Γέροντας αυτός πήγε μαζί με τους Πατέρες στον **Μέγα Παΐσιο**, ενώ τους ακολούθησε και ο πρεσβύτερος.

Όταν έφτασαν στο κελλί του ο Γέροντας πρόλαβε και πήγε στον Όσιο μόνος του και του είπε:

– Πρέπει να γνωρίζεις πάτερ, ότι αυτός ο πρεσβύτερος προξενεί βλάβη και σκάνδαλα στους αδελφούς και γι' αυτό πρέπει να σταματήσεις αυτήν την κακή του διαγωγή και να την διορθώσεις με κάποια επιτίμια.

Αφού τον άκουσε ο **Μέγας Παΐσιος** του απάντησε:

– Αυτό που μου λες θα το είχα κάνει προ πολλού αν γνώριζα πως θα τον ωφελούσε. Γιατί να, εδώ στέκει έτοιμος ο διάβολος να τον σύρει στην απώλεια και όταν ακούσει από μένα κάποιο αυστηρό λόγο ο πρεσβύτερος θα εγκαταλείψει την αδελφότητα και θα γυρίσει ξανά στον κόσμο.

Έτσι θα βρεθώ εγώ υπόδικος και αίτιος της απώλειάς του γιατί δεν μπόρεσα να υπομείνω έναν αδελφό ο οποίος πολεμάτε από τον εχθρό. Για τον λόγο αυτό θα πρέπει να παρακαλέσουμε τον Θεό να τον ελευθερώσει από το πάθος αυτό.

Λέγοντας αυτά ο **Μέγας Παΐσιος**, προσευχήθηκε στον **Θεό** υπέρ του πρεσβύτερου και αμέσως απελευθερώθηκε από το δαιμόνιο της αυθάδειας και της αναισχυντίας που τον διακατείχε.

Μετά την προσευχή του οσίου ο πρεσβύτερος ήλθε σε φιλότιμο μετανοίας και με την συνείδησή του να τον ελέγχει για όσα προηγήθηκαν, άρχισε να λυπάται ειλικρινά για όλα αυτά και να εξομολογείται τα σφάλματά του. Και μάλιστα περισσότερο με δάκρυα παρά με λόγια.

Ζητούσε, λοιπόν, συγχώρεση για όλα όσα έφταιξε, υποσχόμενος πλέον να μην τα επαναλάβει και να διορθωθεί.

Ο πρεσβύτερος από τότε έγινε σεμνός και ήμερος, άκουε με ευλάβεια τους θείους λόγους που έβγαιναν από το χαριτωμένο στόμα του Οσίου Παΐσιου και εκτελούσε με χαρά τις συμβουλές του.

Έτσι υπερέβη πολλούς άλλους στην αρετή και αναδείχθηκε σε πραγματικό αναχωρητή με τη συνέργεια και τις ευχές του οσίου και την βοήθεια της μεγάλης μακροθυμίας του Θεού.

Διασκευή από το βιβλίο του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτη «Νέον εκλόγιον», των εκδόσεων Αστήρ. Τον βίο του οσίου Παΐσιου συνέγραψε ο όσιος Ιωάννης ο Κολοβός.

Πηγή: pemptousia.gr/ Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος